

„Hør, hvad er egentlig din Hensigt, Fa'er? Der er jo ingen Mening i hele denne Samtale, naar du dog ikke vil støtte os. Jeg har sagt dig, at Grunden til Folks Ligegyldighed for Sagen først og fremmest har været din Stilling til den.“

„Det er jo ogsaa derfor, jeg har ønsket nu at tale med dig derom. — Jeg vil dog straks sige dig, at min Stilling til Affæren ikke er bleven ændret og overhovedet ikke lader sig ændre. Dersom du var mindre forhekset af din Ven, vilde du selv indse, at jeg umuligt kan indblande vort Firma i et Spekulationsforetagende af den Art ... i hvert Fald ikke paa Sagens nuværende Standpunkt. Derimod vil jeg gøre dig et Forslag. Jeg har tænkt at stille en Sum til din Disposition, ... du kan da handle ganske paa egen Haand og i eget Navn. Du har jo oftere talt om, at du havde Lyst til at forsøge dig i en mere selvstændig Virksomhed. Jeg mener da af forskellige Grunde, at Lejligheden her maatte være passende for et saadant Forsøg.“

Ivan kneb Øjnene sammen og betragtede Philip Salomon med ufordulgt Mistro. Mens Fader og Søn i alle andre Forhold viste hinanden den fuldeste Tillid — saasnart Talen kom paa Forretninger, var de gensidig paa deres Post.

„Er det et Laan, du tilbyder? Eller er det Meningen, at jeg skal dække Firmaet?“

„Det kan du faa arrangeret ganske, som det passer dig. Jeg stiller dig i enhver Henseende aldeles frit. Hvad det for mig alene kommer an paa, er — som sagt — at der overhovedet bliver begyndt paa Sagen. Nu er der, synes mig, snakket længe nok om den. Lad den nu blive prøvet!“

„Men du er vel klar over, at det ikke drejer sig